

చంద్రాయణం చంద్రప్ప వయస్సు ముప్పై సంవత్సరాలు. మేనమామ రాగప్ప-కూతుర్ని స్తాడనే ఆశతో, ఆ పిల్లపైననే ఆశ పెట్టుకొని, శరీరానికి పాతిక సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చిందాకా ఆగాడు.

పాతిక వయస్సు దాటుతుండగా - మేనమామగారి కూతురు ప్రక్రింటి సత్యనారాయణమూర్తిని తీసుకొని - చెప్పాచెయ్యకుండా వెళ్ళిపోయి, గుళ్ళో పెళ్ళి చేసుకుని తిరిగి వచ్చింది. సత్యనారాయణ మూర్తికి బ్యాంకులో ఉద్యోగం వుంది. రెండేకరాల అంటుమామిడితోట వుంది, తినా కుడువా వున్నవాడు. కనుక - కిమ్మనకుండా ఆశీర్వదించి - ఇంటికి ఆహ్వానించేసాడు మామ.

ఈ కథ తెలిసితరువాత చంద్రాయణం చంద్రప్ప అగిబరాటా అయి - మేనమామ సంగతి అమీతిమీ తేల్చేయ్యాలని నిశ్చయించుకొని, సరాసరి మేనమామ రాగప్ప ఇంటికెళ్ళి, కాళ్ళు కడుక్కోమని ఇంటిల్లపాదీ బ్రతిమాలతున్నా వినకుండా

పోయాడు రాగప్ప. ఒక్క నిమిషం ఆగి "ఇదిగో చంద్రం! తప్పిపోయిన దాన్ని గురించి నాకు ఆలోచన లేదు. పొరపాటో గ్రహపాటో మన చేతుల్లో లేకుండాపోయింది. ఇకముందు ఏమిటా అని చూసా. మన రెండో పిల్ల

ఎంత అల్లరి చిల్లరగా వున్నా బుద్ధిగా వుండేది.

చాలాసార్లు విశాలాక్షి కోసం, తొమ్మిది పదేళ్ళ ఈడు వచ్చిందాకా రాత్రి పూట రాగప్ప లాంతరు పట్టుకుని ఆట బ్యాచీల వద్దకెళ్ళి వెతుకుతుండేవాడు.

విశాలాక్షి ఇప్పుడు పెద్దదైంది.

గడప దాటకూడదని రాగప్ప కూర్చు గీశాడు.

నిజంగానే గుమ్మం దాటలేదు విశాలాక్షి.

చంద్రాయణం చంద్రప్పకు మాత్రం రాగప్ప పెట్టిన గడువు ఇంకా ఒక్క సంవత్సరం ఉండనగా, చందనశాంబాలాలేసు కున్నాక-అటూ ఇటూ ఆడగాలి వైపు మనసు పరుగె తటం మొదలయింది. స్త్రీ అని స్ఫురిస్తే చాలు, పులుపు మామిడికాయ ద్యాసలోకొచ్చి నోరూరినట్లుగా-శరీరం, నాలుక, ఏదో అయిపోసాగాయి. ఆడ మనిషిని చీరతోనే కాక, ఇంకా చూడాలనీ- చూసేనే బాగు అనీ-కోరికలు కట్లు తెంచు కోస్తాగినయి.

చంద్రప్ప ఇంట్లో సుబ్బారావు అని బడి పంతులు రెండేళ్ళుగా అద్దెకుంటు న్నాడు. ఈ బడి పంతులుకు ఇద్దరు పిల్లలు. భార్య ఉన్నారు. ఆవిడ పేరు రేవతి. వయసు ఇరవై అయిదు. ఆరోగ్య మైన మనిషి మాట కలివిడి కలిగనది. చామని ఛాయ అనిపించినా-నీటుగా ఉండి అంద గ తేలే అనిపిస్తుంది.

ఒకనాడు చంద్రప్ప భోజనానికి ఇంటి కొచ్చి, కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొని వద్దా మని, నందులోకెళ్ళేసరికి కందికట్టి తడికెతో అల్లిన స్నానాల గది నుంచి రేవతి స్నానం చేస్తుండటం కనిపించింది. ఇక కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కోవటం ఆపాడు చంద్రప్ప. పేగులు కొరుక్కునీ తినే ఆకలి ఏమైందో కూడా అతనికి అర్థం కాలేదు. "తడికెకు ఎక్కడై నా కన్నం ఉంటే బాగు" అనిపించింది మొదట.

"ఆకన్నంలోనుంచి స్నానం చేస్తున్న రేవతిని మొత్తం చూసే బాగు" అని పించింది ఆ వెంటనే. ఇక ఆ పెన చూపి నట్టూ, ఏదో చేసినట్టూ- ఆమె వెళ్ళిపోయి నాక కూడా చాలాసేపు అక్కడే ఆచేత నంగా నిలబడిపోయాడు.

తడికచుట్టూ రంద్రం కోసం అన్వేషణ

వియ్యలిజం

చావ-శివకూటి

"నేను మీవల్ల నిలువునా మోసపోయాను. మీకేమో చీమ కుట్టినట్టు లేదు. ఇక మీ మాట నేను వినను గాక వినను. వట్టు. వెంటనే ఏదో ఒక పిల్లను చూసి పెళ్ళాడ తాను" అన్నాడు.

చంద్రప్ప మాటల ధోరణినిబట్టి ఇదేదో ఘట్టిగా అనుకునే వచ్చినాడనుకుని- మొదట చూర్చోమని-కూర్చున్న తరువాత టీ యిచ్చి ప్రశాంత వద్దాడని అర్థమై తరువాత "అరే చంద్రం పెద్ద పిల్లను నీకిద్దామని, నేనూ అచ్చితంగా అనుకున్నాను ఆ విషయం నీకు తెలుసు కదా! అసలు పుట్టిన కాడున్నం చి నీ కే అనుకున్నాం గదా! కాని అర్థాంతరంగా ఇది ఇట్లా చేసుం దని కలకంటామా? దానికి తోచింది అది చేసింది. తాళి కట్టించుకొని మగడ్డి వెంట పెట్టుకొని మరీ గడపలో అడుగు పెట్టాక ఏం చేసేదిరా! తప్పలేదు. ఎంత కసి మనసులో మెదిలినా, దీవించి ఆశీర్వ దించాలే వచ్చింది. నువ్వున్నా అదే చేసేవాడివి." అని బోలెడు బావపడి

విశాలాక్షి లేమా! దాన్నిమాత్రం- ఇలాంటి పొరపాటు రాకుండా కాపాడి నీకిచ్చి పెళ్ళి చేసి, మా అక్కకిచ్చిన మాటను నిలబెట్టు కుంటాను. నువ్వు 'ఊ!' అని నాకా అ వ కా శం కలించు" అని బ్రతిమా లాడు చంద్రప్పను. మెకకిపడ పాముకదా మేనమామంటే - అందుకే ఈ శరీరానికి ముప్పై ఏళ్ళు వచ్చిందాకా- విశాలాక్షి కోసం ఆగాడు చంద్రప్ప. విశాలాక్షి నిజంగా అక్కకంటే అంద మైందే.

అక్షరజ్ఞానం మాత్రం ఇసుకపై వేలితో వ్రాయుంచినా కలగలేదు.

అయినా విశాలాక్షి తెలివిగలదే.

తోచింది మినహా- ఇతరత్రా వినడం మాత్రం అస్సలులేదు.

విశాలాక్షి కలివిడయిన మనిషి.

చింతచిగురు కోయటం మొదలు.

ఊరి వాళ్ళని అల్లరి పట్టించడం వరకూ తేడా తెలీదు.

విశాలాక్షి మంచి పిల్ల.

మొదలెట్టాడు

ఆమె వెళ్ళిపోయింది కానకపోవటాన
నీళ్ళు సోసుకునే చప్పుళ్ళు
వళ్ళు రుద్దుకోవటాలూ
తుడుచుకొని సరుకోవటాలూ.

ఈహాల్లో ఇంకా చాలా చాలా కనిపించి
నయి కనిపించడం లేదనే బాధ మెదిలి.
దైర్ఘంగా చూసి. ఏమీ కనిపించకపోవ
టంతో హతాశుడై - దీర రోగి గా
జోగుతూ ఇంట్లోకొచ్చి - మంచానికడంగా
పడిపోయాడు అది మొదలు - చంద్రప్ప

కంటికి కుసుకంటూ రాలేదు. అన్నం
పూరిగా సయించనూలేదు. నీళ్ళు కూడా
త్రాగబుద్ధవలేదు. చచ్చిపోతాననే భయంతో
ఒక్కగాలిని. మాత్రం వదలకుండా పీలుస్తూ
ఆలోచనల్లో మునిగితేలాడు.

ఆలోచించగా చించగా. మధ్యాహ్నం వడు
కున్నవాడికి సరిగ్గా నడిరూమున ఒక మంచి
ఆలోచన మెదిలింది.

దాంతో ఉత్సాహంగా ఉలిక్కిపడ్డాడు
మొదట స్నానాల గది తడికదాకా వెళ్ళ
బోయాడు

గది దాచేసరికి - సుబ్బారావు ఇంట్లోంచి
సన్నటి మూలుగు వినిపించింది.

ఆగాడు. "పాపం చంటివాళ్ళకు జ్వరం
పాడూ ఏదైనా వచ్చిందేమో? పెద్దాళ్ళు
నిద్రలో ఉండిపోతారు." అనుకొని లేపేం
దుక్కె. వాళ్ళ తలుపు దాపుకు అడుగులు
వేశాడు చంద్రప్ప.

“అబ్బ! చీ! ఊర్కండురూ?” అని వినిపించింది

అది పసిపిల్లల గొంతు కాదు రేవతిది. గొంతుగా అంటున్న మాటలవి.

గుండె రుట్లుచుంది చంద్రప్పకు.

తలుపు దగ్గరికెళ్ళి ఏదైనా కంత పుండేమోనని ఆతురతగా పరిశీలించాడు.

ఈ పరిశీలనలో ఇంకా ప్రకరకాలైన శృంగార శబ్దాలు వినిపించినట్లు చంద్రప్పకు. అరకొరగా కనిపిస్తున్న సందులు రెండు కనిపించినాయి కానీ ఆవగింజలో అరవయ్యో భాగం కూడా కనిపించలేదు.

‘అబ్బ!’ అని విడిపోతున్న ఉచ్చాస నిశ్వాసలు కూడా వినిపించినాయి. అంతు లేని కసి. కోపం, శరీరం నిండా వేడి. ఏం చేయలేని పిరికితనం. ముప్పిరిగొని, నిజంగా చంద్రప్పను పిచ్చివాణ్ణి చేసినాయి.

ఇక ఆ తరువాత రంద్రంకోసం వెతక లేదు.

బావి వద్దకు వరుగున వెళ్ళి చొక్కా కూడా విప్పకుండానే నలభై ఏబై బకెట్ల నీళ్ళను గబ గబా నెత్తిన గుమ్మరించు కున్నాడు. అప్పటికి గాని-కొంత ఉపశాంతి కలగలేదు. శరీరానికి.

గదిలోకొచ్చి శుభ్రంగా వళ్ళు తుడుచు కొని మంచంపై నడుం వాల్చేసరికి తిరిగి

ఆలోచనలు మొదలయినాయి

ఇక లాభంలేదనుకొని - స్నానాల గది తడికవద్దకు నడిచాడు లోపల స్నానం చేస్తున్నవాళ్ళు ఏ కోణం నుంచి బాగా కనిపిస్తారో పరిశీలనగా చూసి మరీ అరం కానుంత చిన్న రంద్రాన్ని తడికకు ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ తరువాత ఎందుకోగాని- నిద్రపట్టింది చంద్రప్పకు.

నాలుయిదు రోజులలోనే చంద్రప్పకు కన్నీటిలోంచి చూసే అవకాశం దొరికింది. చూశాడు కూడా.

కానీ- కొంచెం ఆలస్యమైంది.

చూపు పడేసరికి రేవతి చీర కట్టు కొనడం కూడా పూర్తయింది. అయితే- చంద్రప్ప- పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా చూస్తుండగా చూస్తుండగా- ఒకనాడు- అతనికి కావల్సిన పద్ధతిలో రేవతి కనిపించింది. ఆ రోజు నుంచి- తిక్కలేగిన గంగిరెద్దులా మారిపోయాడు చంద్రప్ప. నవ్వుతూ కేరింతలు కొడుతూ బజార్లెంటు ఉత్సాహంగా తిరిగాడు.

ఆడపిల్ల కనిపిస్తేవారు- వికారంగా నవ్వే వాడు.

అసభ్యంగా చేతులాడించేవాడు.

ముద్దెట్టుకుంటున్నట్టు- పెదాలు సాగ

చీసుకునేవాడు చంకలు కొట్టుకొంటూ గుండ్రంగా వూగి- గెంతులేనేవాడు. ఇలా పది పదిహేను రోజులయిం తరువాత- చంద్రప్పను పోలీసులు పట్టుకెళ్ళారని తెలిసి, మేనమామ రాగప్ప స్టేషనుకెళ్ళాడు.

అది ఎండా కాలం ఒక ఆడ కూతురు ఆరుబయట ఇంటి ముందు వడు కొని ఉంటే- అరరాత్రి పూట అదాటుగా ఆమె మంచంపైకెక్కి చీరే లాగాడట. భయపడికేకలేసి, అల్లరి చేసిందట. పట్టు కొన్నవాళ్ళేమోచంద్రప్పనుపోలీసులకప్ప జెప్పారు.

చంద్రప్ప వయసిప్పుడు- ముప్పై ఆయిదు.

పెద్ద మరదలికి- రామలక్ష్మణుల్లాంటి పిల్లలు కలిగారు.

విశాలాక్షి- ఫారెస్టు ఆఫీసులో పనిచేసే రామోజీని పెళ్ళాడింది.

రేవతి, సుబ్బారావులు- తాలూకా కు బదిలీ అయ్యారు.

మామ, మేనమామ అయిన రాగప్ప- ఇదరాదపిల్లలకూ మంచి సంబంధాలు దొరకడంతో- సొత్తు ప్రిగా గాలి పీచ్చుకున్నాడు.

పాపం చంద్రప్ప మాత్రం- పిచ్చాసు ప్రతిరో పర్మనెంటు మెంబరయ్యాడు.

[“వాయొరిజం” అనేది మానసిక వ్యాధి అంటారు డాక్టర్లు.]

నూతన యవ్వనం పొందండి

సంతానవంతులు కండి!
చర్మవ్యాధులనుండి
విముక్తులు కండి!

దురభ్యాసముల వలన కలిగిన నరముల బలహీనత, దాంపత్య సుఖము లేక పోవుట, ఉబ్బినము, మేహ మచ్చలు, మొదలగు ననుష్ట దీర్ఘ వ్యాధులకు అద్భుత ఆయుర్వేద చికిత్స! పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

కొంపులు: *ప్రతి ఆదివారం భీమవరం-షణ్ముఖ లాడ్జిలో ఉదయం 9 గంటల నుండి సాయంత్రం 8-30 గంటల వరకు
*ప్రతినెల 1 మరియు 16 తేదీలలో రాజమండ్రి-హోటల్ ఆశోకాల్ కోటగుమ్మం దగ్గర మధ్యాహ్నం 12 గంటల నుండి రాత్రి 9 గంటల వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు
ఆయుర్వేదభిషక్, సెక్స్ సిన్ స్పెషలిస్ట్
పార్కురోడ్, గుడివాడ - 521 301
ఫోన్ : ఆఫీసు : 522   నివాసం : 540

B.A., B.Com., B.Sc., M.A.,
M.Com., M.Sc., B.Ed., M.Ed.,

MAITHILI UNIVERSITY : Above 25/35 years can appear B.A., B.Com., B.Sc., M.A., M.COM., M.Sc. (maths) without basic qualification. B.Ed. only for Graduates. Exam. Nov-'85.

COMMERCIAL UNIVERSITY : Above 25/35 years can appear B.Com./ M.Com. without basic qualification. Exam. Nov '85.

OSMANIA UNIVERSITY : B.A., B.Com., final for INTER/ PUC/ H.S.C Exam. Nov. '85. M.A., M.Com., M.Sc. (maths) for graduates. Last date : 20-4-'85.

Prospectus Rs. 5/- by M.O./P.O.

KANCHI EDUCATIONAL INSTITUTE

7, Sardar Patel Road, Adyar, MADRAS-600 020. Phone : 417954.